

Letnik XI, avgust, številka 121

»Vzemi si čas«, je nasvet, ki nam ga v dopustniško malho poleg vseh zavarovalniških, zdravstvenih in bančnih kartic potiska sam Stvarnik. Tisti, ki je v samih začetkih trosil lepote po zemlji od vzhoda do zahoda in je polno prgišče lepega razsul na vse štiri strani neba. Sedmi dan mu je ostal terminsko prazen, saj se mu je v »šestih dneh« zamisel o stvarstvu uresničila v mnogovrstnih odtenkih. Nedeljo je Bog potemtakem ustvaril z namenom občudovanja. Sam to počne še danes, da bi si tudi mi vzeli čas za občudovanje vsega; da bi s Cankarjevim Kurentom ostrmeli pred tem čudom Božjim, da bi srce vztrepetalo od same sladkosti; »zakaj gore in poljane oznanjajo, da nam je Bog ustvaril paradiž« za domovanje.

Noben slučaj ni, da sredi dopustniško obarvanega poletja praznujemo praznik Marijinega vnebovzetja. Kakšno povezavo pa ima to z občudovanjem lepega?

Marija je gotovo najbolj pogosto portetirana (upodobljena) žena na svetu v vseh časih. Umetniki so občudovalci in čistilci lepega. Ni slike, ki ne bi izžarevala lepote obraza in podobe Marije same. Pri lepoti pravzaprav ne gre za vprašanje telesnih značilnosti ali so lasje rdečkasti ali svetli ali je nekdo velik ali majhen. »Lepo« je pravzaprav tisto, kar prihaja od znotraj navzven in »osvetljuje« zunanjo podobo enega človeka. Če imaš nekaj rad, ti je tisto lepo, pravimo. Kdor je zaljubljen, vidi na dragi osebi vse lepo. Kogar drugi gledajo z ljubeznijo, ta postaja lep! Iz Evangelijev vemo, da je Bog Marijo »pogledal« (se je nanjo ozrl). Angel ji je rekel: »Zdrava, milosti polna, Gospod je s teboj!« Beseda »milost«, naj zveni še tako suhoparno, je povezana z lepoto, z milino, z nežnostjo, bi rekel papež Frančišek. Marija se je prepustila Božji ljubezni in nanjo odgovorila. Božji načrt je uresničila v dneh svojega bivanja na Zemlji. In to jo je naredilo lepo! Marija je odkrila, da ima Bog z njo osebni načrt, torej prav zanjo. Svoje predstave o življenju, ki so bile morda popolnoma drugačne, je znala povezati s predstavami, ki jih je imel o njej Bog. Poizkušala je hoditi po potih, ki jih usmerja Bog. Prav to jo je naredilo lepo od znotraj navzven.

Ob Mariji lahko odkrivamo lepoto in ji sledimo, ko se začnemo zavzemati za druge ljudi in jim služimo; ko v »dogovoru« (v molitvi) z Bogom snujemo svoje dnevne odločitve; ko si prizadevamo za poštenost in plemenito srce.

Lepota je okras tistih, ki svoje življenje usklajujejo z Bogom in njih srce žari. Občudujemo Marijino lepoto in jo »iskrimo« v svojo okolico...

BESEDA ŽIVLJENJA ZA AVGUST – MATERINSKO SRCE

»Z večno ljubeznijo te ljubim, zato ti tako dolgo izkazujem dobroto« (Jer 31,3)

Bog je poslal preroka Jeremija izraelskemu ljudstvu, ki je preživljalo bolečo izkušnjo izgnanstva v babilonski deželi in izgubilo vse, kar je bilo znamenje njegove prepoznavnosti in izvoljenosti: ozemlje, tempelj, postavo ...

Toda prerokova beseda pretrga zagrinjalo bolečine in zbežanosti. Res je: Izrael je bil nezvest zavezi ljubezni z Bogom in je tako uničil samega sebe. A tu je oznanilo nove obljube svobode, rešitve, obnovljene zaveze, ki jo Bog v svoji večni in nikoli preklicani ljubezni pripravlja za svoje ljudstvo.

»Z večno ljubeznijo te ljubim, zato ti tako dolgo izkazujem dobroto«

Večna in nepreklicna razsežnost Božje zvestobe je lastnost njegove ljubezni. On je Oče vsakega človeškega bitja, Oče, ki ljubi prvi in samega sebe za vedno zavezuje k ljubezni. Njegova zvestoba zadeva vsakega od nas in nam omogoča, da nanj preložimo vsako zaskrbljenost, ki nas lahko ovira. Prav zaradi te večne in potrpežljive ljubezni tudi mi lahko rastemo in izboljšujemo svoj odnos z njim in z drugimi.

Dobro se zavedamo, da še nismo tako trdni v svojem sicer iskrenem zavzemanju, da bi ljubili Boga in brate, a njegova zvestoba do nas je zastonjska, nas vedno prehiteva, ne glede na naše "dosežke". S to radostno gotovostjo se lahko dvignemo nad naše omejeno obzorje, vsak dan znova stopimo na pot in tudi mi postanemo priče "materinske" nežnosti.

»Z večno ljubeznijo te ljubim, zato ti tako dolgo izkazujem dobroto«

Ta Božji pogled na človeštvo odkriva tudi veličasten načrt bratstva, ki ima v Jezusu svojo polno dovršitev. On je namreč pričeval o svojem zaupanju v Božjo ljubezen z besedo, predvsem pa z zgledom vsega svojega življenja.

Odpri nam je pot, da posnemamo Očeta v ljubezni do vseh, in nam razkril, da sta vsak moški in vsaka ženska poklicana, da okoli sebe pomagata graditi odnose sprejemanja in dialoga.

Kako bomo živeli besedo življenja tega meseca?

Chiara Lubich vabi, naj imamo materinsko srce: »Mati vedno sprejema, vedno pomaga, vedno upa, vse opraviči /.../ Materina ljubezen je namreč zelo podobna Kristusovi ljubezni, o kateri govori apostol Pavel. Če bomo imeli srce matere, ali bolj natančno, če se bomo odločili, da bo v nas srce Matere v najodličnejšem pomenu besede, Marije, bomo vedno pripravljeni ljubiti druge v vseh okoliščinah in zato bo v nas vedno živ Vstali /.../ Če bomo imeli srce te Matere, bomo ljubili vse, ne samo člane naše Cerkve, ampak tudi člane drugih cerkva. Ne samo kristjane, temveč tudi muslimane, budiste, hindujce itd. Tudi ljudi dobre volje. Tudi vsakega človeka, ki prebiva na zemlji.«

»Z večno ljubeznijo te ljubim, zato ti tako dolgo izkazujem dobroto«

Neka mlada žena, ki je začela živeti evangelij v družini, pripoveduje: »Doživela sem veselje, ki ga nisem izkusila nikoli poprej, in v meni se je porodila želja, da bi to ljubezen prinašala ljudem zunaj zidov domače hiše. Spominjam se na primer, kako sem tekla v bolnišnico k ženi kolega, ki je poskušala narediti samomor. Že dolgo časa sem poznala njune težave, a vsa sem bila potopljena v svoje probleme in se nisem odločila, da bi ji pomagala. Sedaj pa sem njeno bolečino občutila kot svojo in nisem imela miru, dokler se stanje, ki jo je prignalo do obupanega dejanja, ni razrešilo. Ta dogodek je bil zame začetek spremembe miselnosti. Po njem sem razumela, da sem – če ljubim – za vsakega, ki gre mimo, lahko odsev, čeprav majhen, same Božje ljubezni.«

In kaj, če bi tudi mi ob podpori zveste Božje ljubezni svobodno sprejeli to notranjo naravnost in se tako obnašali do vseh, ki jih srečamo čez dan ...? Letizia Magri

OBNOVITEV IZROČITVE BOŽJI MATERI MARIJI

V mesecu avgustu kristjani z veseljem praznujemo Marijino vnebovzetje. Na ta dan so Marijina svetišča polna romarjev, pa tudi župnijske cerkve so praznične. Letos bomo praznik obhajali ob stoti obletnici konca prve svetovne vojne, ki jo je papež Benedikt XV. imenoval »nekoristna morija«. Tudi med našimi ljudmi je zahtevala zelo veliko žrtev. Letos mineva tudi petinsedemdeset let, odkar je škof Gregorij Rožman 30. maja 1943, sredi divjanja druge svetovne vojne in bratomorne revolucije, ljubljansko škofi jo in ves slovenski narod posvetil Marijinemu brezmadežnemu srcu. Zato bomo izročitev Mariji obhajali še bolj goreče, saj se nam vedno znova razodeva kot Kraljica miru, ki nas spodbuja k molitvi in delu za mir. Prosili jo bomo, naj našim voditeljem in vsem nam izprosi potrebne modrosti, da bi odločitve vedno sprejemali ob misli na skupno dobro in za prihodnost našega naroda.

Duhovnike zato vabim, da pri prazničnih mašah 15. avgusta skupaj z občestvom zmolijo molitev izročitve. Posebej primerna je Izročitev slovenskega naroda Mariji, ki jo najdemo v Cerkvenem molitveniku na str. 264.

Ta praznik je tudi dan romanj v Marijine romarske cerkve. Slovesna maša v slovenskem Marijinem narodnem svetišču Marije Pomagaj ne Brezjah bo ob 10. uri. Kdor more, ga vabim, da pride praznovat na Brezje in na to praznovanje Marijinega poveličanja povabi tudi vernike iz svoje župnije. msgr. Stanislav Zore OFM, nadškof

ZAKAJ SO NAŠE CERKVE POLETI PRAZNE?

Če bi me nekaj let nazaj vprašali zakaj mislim, da so naše cerkve v času poletnih počitnic prazne, bi vam odgovorila, da so ljudje poleti na dopustu in da je to vendar povsem logično. Danes je moj odgovor nekoliko drugačen.

Vsekakor drži, da v času poletnih počitnic več ljudi hodi na oddih v druge kraje, tudi za dlje časa. A ko seštejem ena in ena, se pri rezultatu nekaj ne ujema.

Ali res 80 odstotkov ljudi odide na dopust tretji teden v juniju?

Ne vem kako je v drugih župnijah, v naši je tako: čim župnik podeli spričevalo ob zaključku veroučnega leta, se zdi, kot da je 80% kristjanov izpuhtelo v zrak. Ne le veroučencev, tudi ostalih župljanov kar naenkrat pri nobeni sveti maši ni več videti.

Ali res vsi dopustujejo dva meseca v kosu?

Glede na to, da je minimalni letni dopust vsaj 20 dni, bi lahko rekla, da si ljudje vzamejo cel mesec poleti za dopust, ob predpostavki, da mu delodajalec tako koriščenje sploh dovoli. Nekateri posamezniki imajo precej dodatnih dni dopusta, zaradi pogojev dela ali drugih okoliščin, zato bi teoretično res lahko bili poleti ves čas na dopustu. Vendar, koliko ljudi to res naredi? Koliko je tistih, ki so v resnici odsotni od sredine junija do začetka septembra v kosu?

Ali so cerkve v turističnih krajih poleti nabito polne?

Priznam, nisem matematični tip, zato se nikoli nisem prav poglobljala v številke in računala, koliko dni dopusta imajo ljudje in koliko dni so zato v poletnem času lahko odsotni. Vendar mi matematike sploh ni treba znati. Čim smo z družino nekega dne v vrhuncu poletne sezone dopustovali v zelo znanem turističnem kraju in v nedeljo odšli k osrednjemu bogoslužju, mi je postalo jasno, da kristjanov ni ne tu in ne tam.

Kje torej so kristjani poleti?

Tiste »ta poznanke« iz naše župnije sem in tja poleti srečam v kakem trgovskem centru, na kaki veselici, prireditvi ali pa kar tako na sprehodu, pri sveti maši pa jih vse do septembra ni videti. Pa si, da ne bi koga obsojala ali obrekovala, rečem: »Kaj veš morda pa so se iz dolgega dopusta ravno takrat vrnili domov, da bi v tisti naši majhni lokalni trgovini nakupili zalogo hrane, in se nato še pred nedeljsko mašo vrnili nazaj v dopustniške kraje.« A resničnost je nekoliko drugačna.

Dopust od krščanstva

Vsi tisti mladi in stari, ki k sveti maši hodijo zgolj iz občutka dolžnosti, bodo najverjetneje čas poletnih dopustov izkoristili tudi za oddih od svete maše. Dopust je vendar mišljen, da si oddahnemo od naših vsakdanjih obveznosti in dolžnosti. In če mašo jemljemo kot dolžnost, le zakaj bi med dopustom hodili tja?! Večina takih ljudi niti ne pomisli, da bi v času dopustov ali pa vsaj v času njihovega načrtovanega dopusta, odšli k sveti maši. In ob tem niti nimajo slabe vesti. Takim kristjanom sama pravim kar »dopustniški« kristjani.

Moram ali hočem k maši?

Ko na sveto daritev gledamo kot na prostor in čas, ki je namenjen polnjenju naših baterij, ko tja pravzaprav hočemo priti ne glede na to, kje smo, kaj počnemo, kako vroče je ali kaj vse drugega bi lahko počeli v tem času, takrat smo pravzaprav pravi kristjani. Res, včasih nam tudi okoliščine preprečijo, da bi na dopustu šli k sveti maši. Tudi mi smo se nekoč zadnji čas v nedeljo spomnili na sveto mašo, se več kot uro vozili okoli, da bi našli kako cerkev, kjer imajo mašo in na koncu obupali, ter se odpeljali nazaj v naš začasen dopustniški dom. Vendar smo kasneje skupaj zmolili vsaj rožni venec. Ne zato, ker to v nedeljo »moramo« ali ker »je tako prav«, ampak zato, ker hrepenimo po tem, da najdemo trenutek, ko smo z Bogom sami. Ko mu lahko izročamo vse kar smo doživeli in kar nas še čaka. Čas se namreč ne ustavi, ko smo na dopustu.

Posebej zato, ker smo ravno v času dopustov več skupaj in so naši odnosi bolj intenzivni, običajno še pogostejše prizadenemo bližnje, smo prizadeti, veseli, žalostni, jezni, ... Vse

to pa ravno pri sveti maši lahko izročimo Bogu. Sveta maša je torej čas čiščenja ran, ki smo jih dobili in jih prizadejali drugim, ter čas polnjenja duše z neizmerno ljubeznijo, ki je bila darovana za nas. Je mala spoved in velika zabava obenem. To je torej čas, namenjen samo meni, zato *hočem* biti tam vsaj enkrat na teden, zagotovo tudi v času dopusta.

Nataša Šmalc Iskreni.net

KAJ VSE MORAJO OTROCI USVOJITI, PREDEN SE LAHKO OSAMOSVOJIMO?

Pri tem mislim na čas, ko zares, zares odidejo. Ko se ne vračajo več na praznjenje hladilnika. Ko se sami ukvarjajo s svojim zapranim perilom, ko sami nakupujejo. Ko se sami prvič zbolijo in morajo poskrbeti zase.

Kdaj začeti pripravljati otroke na osamosvojitve? Sama sem pri tem absolutna zagovornica pristopa, da nikoli ni prezgodaj. Brž, ko otrok shodi, lahko svoja oblačila zvečer samostojno odnese v zato predvideno košaro. Ko se je sposoben igrati s kockami in avtomobilčki, jih je sposoben ob koncu igre tudi čisto sam pospraviti nazaj v predal. Ko lahko drži metlo, jo je sposoben uporabiti tudi v čistilne namene in brž, ko ga zanima sesalnik, lahko z njim hodi po preprogi. Ne, na začetku ne bo narejeno dobro, morali bomo popravljati, stokrat pokazati. In na začetku bomo morali porabiti nekajkratno količino časa, kot bi jo porabili, če bi stvari naredili sami. A vaja dela mojstra, če ... mojster dela vajo.

Za lepo sožitje smo odgovorni vsi

V vsaki družini in v vsakem domu je določena količina dela. Govorim o delu, ki ni plačano, ki je vedno znova ponavljajoče in ki ga nikoli ne zmanjka. In ki je, dokler ga opravlja samo eden (ali dva), samoumevno in necenjeno. Najosnovnejša opravila se sukajo okoli hrane in čistoče. Jesti je treba vsak dan in tudi z oblačili se ukvarjamo vsak dan. Hrana zajema načrtovanje, nakupovanje, shranjevanje, pripravo, kuhanje, postrežbo, shranjevanje ostankov, pomivanje in pospravljanje. In če je mami/staršema vse to jasno, pa je to velika skrivnost za večino najstnikov.

Večno na ravni 11-letnikov

Že lep čas opažam, da domača opravila najstniških otrok pri mnogih ostajajo na nivoju, ki so ga vzpostavili tam nekje okoli začetka pubertete. Kolikokrat se mi zgodi, da kakšna mama pove, da njen, (skoraj) odrasli otrok doma pridno pomaga. Da ima celo svoje redne zadolžitve. Kaj pa dela? Ja, odnaša smeti, prazni pomivalni stroj, pospravlja svojo sobo, morda občasno počisti kopalnico ... Kaj pa ostalo? Kdo naredi vse ostalo? Škratki?

Zapravljajo, a ne znajo kupovati oblačil

Današnji otroci so v večinoma slabo opravilno sposobni, ker jih take delamo odrasli. V resnici ne poznam niti enega srednješolca, ki bi bil zares popolnoma suveren in sposoben sam nakupovati svojo garderobo in pri tem upoštevati kvaliteto, ceno, ekonomičnost in ekologijo, spodobnost, lepoto, možnosti kombinacije ...

Saj otroci pogosto gredo po trgovinah zapravljat. Kupijo si kak kos oblačil, ki pa v inflaciji kvalitete in uporabnosti nima neke strašne vrednosti. Kupiti si še deseto »cortkano« majčko za 3 evre in pri tem verjeti, da si opravil dober nakup, je smešno. In čeprav si večji otroci vsako leto nakupijo nekaj takih kosov, zato še niti slučajno ne znajo

nakupovati oblačil. Koliko jim znamo prepuščati odločitve in dovoliti, da jih kakšno zimo zebe v noge, ker so si namesto zimskih škornjev kupili najlepše platnene čevlje?

Kako pa kaj šivanje?

Je sploh možno bolj nesodobno vprašanje? Zadnjič me je presenetila ena od mladih mamic, s katero imam stik. Vprašala me, je če lahko pride enkrat na obisk z nekaj oblačilci njene dojenčice, kjer bi bilo kaj malega za pošiti, ona pa ne zna zašiti niti gumba. Hmmm ...

Sestaviti jedilnik, ne le ugotoviti, da ni nič za jest

Osebo ne poznam nobene družine (vključno z našo), kjer bi bil recimo polnoletni najstnik popolnoma sposoben načrtovati vse obroke za en teden v naprej in v soboto nakupiti vse potrebne sestavine za vso družino. In pri tem upoštevati še potrebno mesečno razporeditev in omejitev denarja. Znajo pa seveda stati pred odprtim hladilnikom in vedno znova ugotoviti, da »spet ni nič pametnega za jest«.

Zahtevna logistika pranja perila

S pranjem je šele hec. Že to, kaj gre v boben skupaj, katero pralno sredstvo uporabiti in katerega od petih gumbov pritisniti, da bo stekel pravi program, se otroci strašansko težko naučijo. Še težje pa je z odločitvami, kaj mora biti oprano prej, ker bo nekdo neko oblačilo potreboval kmalu, ker ima v nekem trenutku recimo samo dvoje hlače in če so oboje v pranju ... Da ne govorimo o nesrečah, ki morajo biti rešene čez noč ... Ali pa o tem, da je treba iz športnih torb včasih izvabiti kakšen preznojen kos športne opreme in »dehteče« nogavice ali pa poskrbeti, da zares napolniš boben do take mere, da je pranje ekonomsko upravičeno. Pa hkrati spet ne preveč, ker sicer pralni stroj po kopalnici poskakuje. Ob upoštevanju tega, da je perilo treba nekako posušiti in je tudi za to potreben čas in prostor.

Kako vzdrževati zdravje

Kaj storiš, ko ti je slabo, ko bruhaš, ko imaš visoko vročino, ko te piči osa, ko si nategneš mišico, ko te boli zob ... Ko trenutno ni ob tebi nikogar, ki bi te položil v posteljo in ti skuhal zdravilno-tolažilni čajček. Kdaj je čas, da potrebuješ zdravniško pomoč, do kdaj lahko s samozdravljenjem »čaraš« sam? In kaj storiti, da nevšečnosti čim uspešneje preprečiš?

Odnos do denarja in služenja

Koliko na mesec mi ostane, ko poplačam nujne stroške? Je tisto denar, ki je namenjen priboljškom? Ja, dokler živiš doma, je tako. Ko pa odideš, je nekako treba popraviti pralni stroj, če se pokvari. In če denarja ni, bo težava s čistim perilom. Vse to se seveda mlad človek sčasoma nauči, ker se pač mora. Lahko pa je boleče, če o tem prvič razmišlja, ko se mu pripetijo.

V svetu, ki nas obdaja, je iskanje ravnovesja med delom in počitkom umetnost. Otroci morajo vedeti, da je delo nujno potrebno in osrečujoče. Da pa ima popolnoma enakovredno mesto v našem življenju tudi počitek. Potreben je in osrečujoč. In daje ravnovesje.

Sklepanje pravih prijateljstev

Iskati si ljudi, ki so ti blizu, s katerimi lahko predebatiraš stvari, se posvetuješ, ki te razumejo, delijo mnenja, radi s tabo preživljajo čas, ... je verjetno zelo osnovna želja vseh. Če bližina naraste do takih dimenzij, da ti človek upa dobrohotno povedati tudi za napake, ti pa povedano sprejmeš z razumevanjem in s hvaležno pripravljenostjo, da bi napredoval, je to znak resničnega prijateljstva, ki je redko in dragoceno. Ko so ga otroci zmožni spletati, smo starši lahko precej pomirjeni. Znašli se bodo, ko bodo v težavah.

Najpomembnejše znanje - pogovor z Bogom

Kaj otrokom pomeni molitev? Je to prva pomoč, ko ti gre težko? Je to folklora preden zaspiš? Je to nekaj, s čimer se ukvarjaš, ko si v stiski? Ali je to bistvo življenja, kot požirek vode, kot dihanje? Prelivanje zahval, prošenj in preprostega slavljenja in »kopanja« v božji Ljubezni.

Vse ostalo otroci počasi zmorejo sami. Vedno bolje in bolje. Molitev pa je edino področje, kjer smo lahko in moramo biti starši kljub otrokovi osamosvojitvi še vedno polno prisotni. Molitev nikoli ni vsiljiva, nikoli je ni preveč, nikoli ne naredi slabega. Tukaj se naša starševska vloga nikoli ne konča, ne glede, kako blizu ali daleč so si otroci trenutno z Bogom. In ne glede na to, kako daleč gredo. Molitev jih doseže povsod.

IMENOVANJA IN OSEBNE SPREMEMBE

Janezu CERARJU CM, upravitelju župnije Nova Oselica in soupravitelju župnije Stara Oselica, je bilo podaljšano dovoljenje za bivanje in delovanje v ljubljanski nadškofiji.

Blaž DOBRAVEC, kaplan v župniji Železniki, je bil razrešen te službe ter imenovan za upravitelja župnije Stari trg pri Ložu in soupravitelja župnije Babno Polje.

Jakob KRALJ, duhovni pomočnik v župniji Žiri, je bil razrešen te službe in imenovan za duhovnega pomočnika v župniji Trata - Gorenja vas.

Marko MRLAK, novomašnik, je bil imenovan za kaplana v župnijah Šenčur in Cerklje na Gorenjskem.

Bernard ROŽMAN, kaplan v župniji Ribnica, je bil razrešen te službe in imenovan za kaplana v župniji Železniki.

ŠTOLNINE IN DAROVI

Slovenski škofje so na svoji 107. redni seji Slovenske škofovske konference, ki je bila 4. junija 2018 v Ljubljani, potrdili štolnine in darove, ki začnejo veljati s 1. julijem 2018 v vseh škofijah v obeh metropolijah. V spodnji tabeli so objavljene priporočene višine štolnin in darov ob nekaterih pastoralnih, bogoslužnih in administrativnih dogodkih. V skladu s kan. 947 ZCP se morajo duhovniki izogibati vsakršnega videza trgovanja ali kupčevanja, ko gre za opravila, ki so naštetá v tej tabeli. Upoštevajo naj tudi določilo kan. 945, § 2 in mašujejo po namenu vernikov v slabem socialnem in ekonomskem stanju, če niso prejeli nobenega daru oz. je bil dar manjši od predvidenega.

Uvajamo enotni mašni dar v višini 20 evrov za vse vrste maš razen za gregorijanske maše. S tem pa so vse prejšnje razlike glede na vezane maše z ozirom na višino daru odpravljene.

Dar za mašo 20,00 EUR; dar za gregorijanske maše 660,00 EUR; Priprava poroke 25,00 EUR; Poročevalec (ki obenem pripravi poroko) 50,00 EUR; Taksa za spreglede 10,00

EUR; Pokopovalec 50,00 EUR; Cerkovnik 20,00 EUR; Ministrant 15,00 EUR; Cerkev (če ni pušice) 15,00 EUR; električno zvonjenje (runda) 10,00 EUR

POVABILO

Spoštovani, gotovo v vaši župniji poznate kakšno družino, ki rada skupaj zapoje. Pa mogoče potrebuje le nekaj spodbude, da se predstavi celotni Sloveniji.

V oddaji Slovenski pozdrav, na Televiziji Slovenija, smo v dveh sezonah že gostili 22 družin iz Slovenije in zamejstva. Družine pa so bile ob petju predvsem ambasador lepih družinskih vrednot.

Ni pomemben sestav, pomembni so energija, ubrano petje, korajža, volja. Družinam so se pridružili tudi strici, tete, vsi, ki so lahko s svojimi glasovi pomagali.

Vsem družinam pri nastopu pomagajo glasbeni mentorji. Obiščemo jih doma, se z njimi pogovorimo. V vsem se jim prilagodimo.

Zaradi res lepega odziva številnih gledalcev doma in po svetu smo se odločili za 3. sezono, Družina poje v Slovenskem pozdravu.

Če poznate kakšno družino, prosim, posredujte jim vabilo, da se posnamejo z domačim mobilnim telefonom in videoposnetek, skupaj s prijavo, pošljejo na slovenskipozdrav@rtvslo.si. Čim prej, nekje do 20. avgusta.

Hvaležni bomo tudi za informacijo o kakšni družini, ki rada poje, pa jih bomo kontaktirali iz uredništva.

Za kakršnakoli pojasnila pa sva dosegljiva Andrej Hofer, 041 327 858 in Blaž Švab, 031 654 664. Hvala za pomoč. Lepo in sončno poletje želim. Vse dobro. Blaž Švab

PRODAJA IN ODDAJANJE CERKVENIH POKOPALIŠČ V NAJEM

Škofje so sklenili, naj župnije ne prodajajo svojih pokopališč. Kjer je mogoče, naj sklenejo dolgoročne pogodbe o najemu pokopališč pod pogojem, da so iz najema izvzeti pokopališki križ in duhovniški grobovi.

msgr. Stanislav Zore OFM, nadškof

KRSTI V SEPTEMBRU bodo zadnjo nedeljo (30. 9.). Priprava na krst bo izjemoma že v četrtek, 13. 9. ob 19,30. Do same priprave priglasite kandidate za krst v župnijski pisarni v kulturnem domu z otrokovim rojstnim listom in Družinsko knjižico.

SMEH JE NAJBOLJŠI ZDRAVNIK (tudi na dopustu)

* **»Mami, a je morje mokro?«** »Seveda je mokro!« »Zakaj so pa sosedomi rekli, da so prišli z morja čisto suhi?«

* **Na terasi: »Natakar, zakaj ribo držite s prstom?«** »Iz previdnosti.« »Kakšne previdnosti?« »Da mi ne bi še enkrat padla na tla!«

* **Mož in žena gresta na dopust.** Ker je mož že utrujen od vožnje, ga za nekaj kilometrov zamenja žena. Mož spremlja vožnjo in nenadoma zakriči: »Zaviraj! Zaviraj! ...« Ko se zbudita v bolnišnici, jo besen vpraša: »Zakaj nisi zavirala?« »Kaj misliš, da te bom tudi na dopustu poslušala?«

* **Janez poskusi kavo in pohvali sosedo:** »Zelo dobra kava. Take še nikdar nisem pil.« »Ja, letos smo bili na dopustu v Braziliji, pa smo prinesli kavo kar od tam.« »Kaj? Pa je še vedno topla?«

*** Po polurnem čakanju v hotelski restavraciji vpraša gost natakarja: »Bom moral še dolgo čakati na piščanca?« »Tako dolgo, dokler še kdo ne naroči druge polovice – saj vendar ne mislite, da bomo zaradi vas klali pol piščanca!«**

Glasilo Pod Martinovim plaščem izdaja Župnija Poljane nad Škofjo Loko; zanj Jože Stržaj, župnik; GSM 041 773 746;
e-mail: zupnija.poljane@rkc.si. Oblikovanje Izidor Jesenko

